

УГОДА

між Україною і Республікою Таджикистан про уникнення подвійного оподаткування та попередження ухилення від сплати податків на доходи і капітал

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 07.09.2002 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ: 15.05.2003 р.

ДАТА НАБУТТЯ ЧИННОСТІ: 01.06.2003 р.

Україна і Республіка Таджикистан, керуючись прагненням розвивати і зміцнювати економічне, науково-технічне і культурне співробітництво між обома Державами і з метою уникнення подвійного оподаткування та попередження ухилення від сплати податків на доходи і капітал, вирішили укласти цю Угоду і домовилися про таке:

СТАТТЯ 1

Особи, до яких застосовується Угода

Ця Угода застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

СТАТТЯ 2

Податки, на які поширюється Угода

1. Ця Угода поширюється на податки на доходи і капітал, що стягуються Договірною Державою відповідно до її законодавства незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доходи (прибуток) і капітал вважаються всі податки, що справляються із загальної суми доходу, загальної суми капіталу, або з окремих елементів доходу або капіталу, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна, податки, що справляються з загальної суми фонду оплати праці, заробітної плати або платні, сплачуваних підприємствами, а також податки, що справляються з доходів від приросту капіталу.

3. Існуючими податками, на які поширюється Угода, є:

а) в Україні:

(i) податок на прибуток підприємств; і

(ii) податок на доходи фізичних осіб;

(надалі - "податки України");

б) в Республіці Таджикистан:

(i) податок на доходи (прибуток) юридичних осіб;

(ii) прибутковий податок з громадян;

(iii) податки на майно юридичних і фізичних осіб;

(надалі - "податки Таджикистану").

4. Ця Угода поширюється також на усі ідентичні та подібні по суті податки, які будуть справлятися в доповнення до існуючих податків або замість них після дати підписання цієї Угоди. Компетентні органи Договірних Держав повідомлять один одного про принципові зміни, що відбудуться в їх відповідних податкових законодавствах.

СТАТТЯ 3 **Загальні визначення**

1. Для цілей цієї Угоди, якщо із контексту не випливає інше:

а) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Республіку Таджикистан;

б) термін "Україна" при використанні у географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть здійснюватися права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;

в) термін "Таджикистан" означає Республіку Таджикистан і при використанні у географічному значенні включає її територію, внутрішні води, повітряний простір над ними, де Республіка Таджикистан може здійснювати суверенні права та юрисдикцію, включаючи права на використання надр і природних ресурсів відповідно до норм міжнародного права, і де діє законодавство Республіки Таджикистан;

г) термін "особа" означає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

д) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку іншу організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання і включає, зокрема, акціонерне товариство, товариство з обмеженою відповідальністю або будь-яку іншу юридичну особу чи організацію;

е) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом однієї Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

ж) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, залізничним або автомобільним транспортом, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно, залізничний або автомобільний транспорт експлуатується виключно між пунктами, розташованими у другій Договірній Державі;

з) термін "фактичне місце управління підприємством" означає місце фізичного розташування цього підприємства і повсякденного управління цим підприємством, незалежно від місцезнаходження органів вищого контролю за цим підприємством і від місця отримання підприємством доходів від своєї діяльності;

и) термін "компетентний орган" означає:

(i) в Україні - Державну податкову адміністрацію України або її повноважного представника;

(ii) у Республіці Таджикистан - Міністерство фінансів;

ж) термін "національна особа" означає:

(і) будь-яку фізичну особу, що має громадянство Договірної Держави;

(іі) будь-яку юридичну особу, товариство або асоціацію, які отримали свій статус відповідно до чинного законодавства Договірної Держави;

к) термін "капітал" означає рухоме та нерухоме майно, включає, однак не обмежується цим, готівкові грошові кошти, акції або інші документи, що підтверджують майнові права, векселі, облігації або інші боргові зобов'язання, а також патенти, товарні знаки, авторські права або подібні права чи майно.

2. При застосуванні цієї Угоди Договірною Державою будь-який термін, не визначений в ній, матиме те значення, якщо із контексту не випливає інше, яке надається йому законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється ця Угода.

СТАТТЯ 4

Резидент

1. Для цілей цієї Угоди термін "резидент Договірної Держави" означає особу, яка відповідно до законодавства цієї Держави підлягає оподаткуванню на підставі її постійного місця проживання, постійного місцеперебування, фактичного місця управління, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію. Цей термін, однак, не включає особу, яка підлягає оподаткуванню у цій Державі тільки стосовно доходів із джерел у цій Державі або стосовно розташованого у ній капіталу.

2. Якщо відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус повинен визначатися таким чином:

а) вона вважається резидентом Держави, де вона має постійне житло; якщо вона має постійне житло в обох Державах, вона вважається резидентом тільки тієї Держави, де вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

б) якщо Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла у жодній з Держав, вона вважається резидентом тієї Держави, де вона звичайно проживає більше 183 днів;

в) якщо вона звичайно проживає в обох Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Держави, громадянином якої вона є;

г) якщо вона є громадянином обох Держав, або коли вона не є громадянином жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. У разі, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де розміщений її фактичний керівний орган.

СТАТТЯ 5

Постійна установа (представництво)

1. Для цілей цієї Угоди термін "постійна установа (представництво)" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійна установа (представництво)", зокрема, включає:

a) місце управління;

b) відділення;

c) контору;

d) фабрику;

e) майстерню;

f) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку або розробки природних ресурсів;

g) сільськогосподарські або лісові ділянки, пасовища;

h) склад або іншу споруду, що використовується з метою реалізації товарів.

3. Термін "постійна установа (представництво)" також включає:

a) будівельний майданчик, будівельний, монтажний або складальний об'єкт, або послуги, пов'язані з наглядом за виконанням робіт на згаданих об'єктах, якщо тільки такий майданчик або такі об'єкти існують більше 18 місяців або такі послуги надаються більше 18 місяців;

b) установку або споруду, що використовуються для розвідки природних ресурсів або послуги, пов'язані з наглядом за виконанням робіт на згаданих об'єктах, або бурову установку або судно, що використовується для розвідки природних ресурсів, якщо тільки таке використання триває більше 18 місяців або такі послуги надаються більше 18 місяців;

c) надання послуг, включаючи консультаційні послуги, резидентами через службовців або інший персонал, найнятий резидентом для таких цілей, але якщо тільки така діяльність (по такому ж або пов'язаному з ним об'єкту) триває у межах Договірної Держави більше 18 місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійна установа (представництво)" не розглядається як такий, що включає:

a) використання споруд і обладнання виключно з метою зберігання або показу товарів чи виробів, що належать підприємству;

b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання або показу;

c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер, зокрема, такий як реклама або наукове дослідження;

f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від а) до е), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 6 цієї статті, діє у Договірній Державі від імені підприємства другої Договірної Держави і має, і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства другої Договірної Держави або утримує запаси товарів, що належать цьому підприємству, з яких здійснюється їх регулярна реалізація від імені цього підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійну установу (представництво) у першій згаданій Договірній Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, якщо діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійну установу (представництво) у Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій Державі через брокера, комісонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі (або через постійну установу (представництво), або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доход від сільського або лісового господарства), яке розташоване в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій розташоване це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські і повітряні судна, залізничний і автомобільний транспорт не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.

4. Якщо володіння акціями або іншими правами підприємства дозволяють власнику таких акцій або прав використовувати нерухоме майно, що належить підприємству, то доходи від прямого

використання, здавання в оренду або використання такого права у будь-якій іншій формі, можуть оподатковуватись у тій Договірній Державі, де це нерухоме майно розташоване.

5. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємства і до доходів від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

СТАТТЯ 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо це підприємство не здійснює підприємницької діяльності в другій Договірній Державі через розташовану в ній постійну установу (представництво). Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність як вказано вище, прибуток підприємства може оподатковуватися у другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цієї постійної установи (представництва).

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташовану там постійну установу (представництво), то в кожній Договірній Державі цій постійній установі (представництву) зараховується прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим і самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю за таких же або аналогічних умов і діяло цілком незалежно від підприємства, постійною установою (представництвом) якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійної установи (представництва) допускається віднімання витрат, понесених для цілей постійної установи (представництва), включаючи раціональний розподіл управлінських та загальних адміністративних витрат, понесених для цілей підприємства в цілому як у Державі, де розташована постійна установа (представництво), так і у будь-якому іншому місці. У будь-якому випадку такі витрати не повинні включати будь-які суми, що сплачуються (інакше, ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійною установою (представництвом) підприємству або його будь-якому іншому підрозділу як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банки, як проценти за позику, надану підприємством постійній установі (представництву).

4. Якщо у Договірній Державі визначення прибутку, що стосується постійної установи (представництва) на підставі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу. Обраний спосіб розподілу повинен давати результати, які відповідадуть принципам, що містяться в цій статті.

5. Жодний прибуток не відноситься до постійної установи (представництва) на підставі тільки закупівель цією постійною установою (представництвом) товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійної установи (представництва), визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для його зміни.

7. Якщо прибуток включає елементи доходу або доход, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Угоди, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

СТАТТЯ 8

Міжнародний транспорт

1. Прибуток, який одержує резидент Договірної Держави від експлуатації морських, повітряних суден, залізничного або автомобільного транспорту у міжнародних перевезеннях оподатковується тільки у тій Державі, у якій знаходиться фактичне місце управління підприємством.

2. Для цілей цієї статті прибуток від експлуатації морських, повітряних суден, залізничного або автомобільного транспорту у міжнародних перевезеннях включає:

a) дохід від здавання в оренду морських або повітряних суден без екіпажу;

b) дохід від здавання в оренду залізничного або автомобільного транспорту;

c) прибуток від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє обладнання для транспортування контейнерів), які використовуються для транспортування товарів або виробів,

де така оренда або таке використання, утримання чи оренда, залежно від випадку є побічними стосовно експлуатації морських або повітряних суден, залізничного або автомобільного транспорту у міжнародних перевезеннях.

3. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті застосовуються також до прибутку, який отримує резидент Договірної Держави від участі з надання спільних послуг, у спільному підприємстві чи міжнародній організації з експлуатації транспортних засобів.

СТАТТЯ 9

Асоційовані підприємства

1. У разі, коли:

a) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави,

або

b) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних або фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У разі, коли Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Угоди, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

СТАТТЯ 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.
2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватися у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичний власник дивідендів є резидентом другої Договірної Держави, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 відсотків від валової суми дивідендів. Цей пункт не зачіпає оподаткування компанії стосовно прибутку, з якого сплачуються дивіденди.
3. Термін "дивіденди" при використанні у цій статті означає доход від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, а також доход від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до податкового законодавства тієї Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.
4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник дивідендів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташовану в ній постійну установу (представництво), або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такої постійної бази (представництва) або постійної бази. В такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Угоди.
5. У разі, коли компанія, яка є резидентом Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійної установи (представництва) або постійної бази, розташованих у цій другій Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки на нерозподілений прибуток компанії, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутків або доходу, що утворюються у цій Державі.

СТАТТЯ 11

Проценти

1. Проценти, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.
2. Однак, такі проценти можуть також оподатковуватися у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичний власник процентів є резидентом другої Договірної Держави, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми процентів.
3. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій чи боргових вимог, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань. Штрафи за несвоєчасні виплати не розглядаються в якості процентів для цілей цієї статті.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник процентів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, у якій виникають проценти, через розташовану там постійну установу (представництво) або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такої постійної установи (представництва) або постійної бази. У такому випадку залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Угоди.

5. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама ця Держава, її адміністративно-територіальний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійну установу (представництво) або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійна установа (представництво) або постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій розташована постійна установа (представництво) або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником процентів або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і фактичним власником процентів при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватися тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

7. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають у Договірній Державі, підлягають звільненню від оподаткування в цій Державі, якщо вони сплачуються Уряду або Національному банку другої Договірної Держави.

СТАТТЯ 12

Роялті

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Однак такі роялті можуть також оподатковуватися у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником роялті, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми роялті.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки, включаючи кінематографічні фільми і фільми, плівки або диски для радіомовлення чи телебачення комп'ютерні програми, будь-які патенти, торгові марки, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за використання, або за інформацію (ноу-хау), що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом Договірної Держави, проводить підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, у якій виникають роялті, через розташовану там постійну установу (представництво), або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійною установою (представництвом) чи постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або 14 цієї Угоди.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Договірна Держава, її адміністративно-територіальний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійну установу (представництво) або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті цих роялті несе постійна установа (представництво) або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташована постійна установа (представництво) або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутністю таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватися тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

СТАТТЯ 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Угоди і яке знаходиться у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину підприємницького майна постійної установи (представництва), яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, включаючи доходи від відчужування такої постійної установи (представництва) (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватися у цій другій Державі.

3. Доходи, які одержує підприємство Договірної Держави від відчужування морських або повітряних суден, залізничного або автомобільного транспорту, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких транспортних засобів, оподатковуються тільки в тій Договірній Державі, у якій знаходиться фактичне місце управління підприємством.

4. Доходи, які одержує резидент Договірної Держави від відчужування акцій або інших корпоративних прав компанії, активи якої прямо чи посередньо складаються повністю чи в основному із нерухомого майна, яке знаходиться на території другої Договірної Держави, можуть оподатковуватися у цій другій Договірній Державі.

5. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах 1, 2, 3 і 4, оподатковуються тільки у Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

СТАТТЯ 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави надання професійних послуг чи іншої подібної діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі, за винятком коли він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою проведення цієї діяльності. Якщо у нього є така постійна база, доход може оподатковуватися у другій Договірній Державі, але тільки в тій частині, що відноситься до цієї постійної бази.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

3. Для цілей цієї Угоди термін "постійна база" означає будь-яке постійне місце, зокрема, таке як кабінет, офіс, через яке повністю або частково здійснюється діяльність резидента, який надає незалежні особисті послуги.

СТАТТЯ 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18 і 19 цієї Угоди платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, які одержуються резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, отримана винагорода може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом будь-якого дванадцятимісячного періоду; і

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і

с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незважаючи на попередні положення цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту транспортного засобу, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях підприємством Договірної Держави, може оподатковуватися у Договірній Державі, де знаходиться фактичне місце управління підприємством.

СТАТТЯ 16

Гонорари директорів

Гонорари директорів та інші аналогічні винагороди, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

СТАТТЯ 17

Працівники мистецтва і спортсмени

1. Незважаючи на положення статей 14 і 15 цієї Угоди, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється у другій Договірній Державі, може оподатковуватися у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтва або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей доход

може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Угоди, оподатковуватися у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, доход, який одержує резидент Договірної Держави від його особистої діяльності в якості працівника мистецтва або спортсмена, яка здійснюється у другій Договірній Державі у рамках програми культурного або спортивного обміну на основі міжурядових угод, оподатковується тільки у першій згаданій Договірній Державі.

СТАТТЯ 18

Пенсії

1. З урахуванням положень пункту 2 статті 19 цієї Угоди пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту Договірної Держави у зв'язку з минулою роботою, та будь-яка рента, що сплачуються такому резиденту, підлягають оподаткуванню у Договірній Державі, у якій вони виникають.

2. Термін "рента" означає встановлену суму, що сплачується фізичній особі періодично у зазначені терміни протягом строку життя чи протягом визначеного або установленого періоду часу згідно із зобов'язаннями здійснювати платежі в обмін на адекватну та повну винагороду.

3. Аліменти та інші аналогічні виплати, що виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, оподатковуються тільки у першій згаданій Державі.

СТАТТЯ 19

Державна служба

1. а) Винагорода, інша ніж пенсія, що сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальним підрозділом, або місцевим органом влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її адміністративно-територіального підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак, така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба здійснюється в цій Державі і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

(i) є національною особою цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її адміністративно-територіального підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак, така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом і національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16 і 18 цієї Угоди застосовуються до винагороди і до пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою або її адміністративно-територіальним підрозділом, або місцевим органом влади.

СТАТТЯ 20

Студенти

Платежі, які отримує студент або стажувальник, який є або був безпосередньо до приїзду у Договірну Державу резидентом другої Договірної Держави і перебуває у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або отримання освіти, і такі платежі призначені для проживання, навчання і отримання освіти, не оподатковуються у першій Договірній Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.

СТАТТЯ 21

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, де б вони не виникали, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Угоди, оподатковуються тільки у цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів, інших ніж доходи від нерухомого майна, визначеного у пункті 2 статті 6 цієї Угоди, якщо одержувач таких доходів є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташовану в ній постійну установу (представництво) або надає у цій другій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з такою постійною установою (представництвом) або постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Угоди.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, доходи від грального бізнесу, які отримуються резидентом Договірної Держави і виникають у другій Договірній Державі, можуть також оподатковуватися у цій другій Державі.

СТАТТЯ 22

Капітал

1. Капітал, представлений нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6 цієї Угоди, що є власністю резидента Договірної Держави і розташоване у другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Капітал, представлений рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійної установи (представництва), яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Капітал, представлений морськими або повітряними судами, залізничним або автомобільним транспортом, що експлуатується у міжнародних перевезеннях, або рухомим майном, пов'язаним з їх експлуатацією, оподатковується тільки у тій Державі, у якій розташоване місце фактичного управління підприємством.

4. Усі інші елементи капіталу резидента Договірної Держави оподатковуються тільки у цій Державі.

СТАТТЯ 23

Усунення подвійного оподаткування

1. Якщо резидент Договірної Держави отримує дохід або володіє капіталом, які відповідно до положень цієї Угоди можуть оподатковуватися у другій Договірній Державі, перша згадана Держава дозволить:

а) вирахувати з податку на дохід цього резидента суму, що дорівнює податку на дохід, який сплачено у цій другій Державі;

б) вирахувати із податку на капітал цього резидента суму, що дорівнює податку на капітал, який сплачено у цій другій Державі.

Такі вирахування, однак, не повинні перевищувати тієї частини податку на доходи (прибуток) або податку на капітал, підрахований до надання вирахування, який стосується доходу (прибутку) або капіталу, який може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Якщо відповідно до будь-якого положення Угоди одержуваний дохід або капітал, яким володіє резидент Договірної Держави, звільнено від податку в цій Державі, ця Держава може, незважаючи на це, при підрахунку суми оподаткування на частину доходу або капіталу цього резидента, що залишилась, взяти до уваги звільнений дохід або капітал.

3. Для цілей пункту 1 цієї статті податок, сплачений у Договірній Державі, включає податок, який було б сплачено, якби не пільга або зменшення, які надаються відповідно до положень законів цієї Договірної Держави про пільговий режим за умови, що така пільга чи зменшення надавались стосовно доходу (прибутку), отриманого від здійснення діяльності на території цієї Держави.

СТАТТЯ 24

Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави не будуть підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї другої Держави за тих же обставин. Це положення, незважаючи на положення статті 1, також застосовується до фізичних осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватись національні особи цієї Держави за тих же обставин.

3. Оподаткування постійної установи (представництва), яку підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють подібну діяльність у цій другій Державі.

4. Положення цієї статті не повинні тлумачитися як зобов'язання Договірної Держави надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які персональні пільги, звільнення та знижки в оподаткуванні на підставі громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм власним резидентам.

5. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 6 статті 11 або пункту 6 статті 12, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподаткованого прибутку

такого підприємства повинні обчислюватися за таких же умов, за яких вони б сплачувалися резиденту першої згаданої Держави. Також будь-які борги підприємства Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні з метою визначення оподатковуваного капіталу цього підприємства вираховуватись таким же чином, як ті, що вираховувалися б резиденту першої згаданої Держави.

6. Підприємства Договірної Держави, капітал яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не будуть піддаватися в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

7. Положення цієї статті, незважаючи на положення статті 2, застосовуються до податків будь-якого роду і виду.

СТАТТЯ 25

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування не у відповідності до положень цієї Угоди, вона може, незалежно від засобів захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, подати свій випадок на розгляд до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її випадок підпадає під дію пункту 1 статті 24, тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Заява повинна бути подана протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дії, що призводять до оподаткування, що не відповідає положенням цієї Угоди.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він вважатиме заяву обгрунтованою і якщо він сам не зможе дійти до задовільного рішення, вирішити питання за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає цій Угоді. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватися незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав будуть прагнути вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні Угоди. Усі спірні питання, пов'язані з виконанням положень цієї Угоди, вирішуються шляхом переговорів та консультацій.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

СТАТТЯ 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Угоди або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється ця Угода, тією мірою, якою оподаткування не суперечать цій Угоді, зокрема, для попередження ухилень від сплати податків. Обмін інформацією не обмежується статтею 1. Будь-яка інформація, одержана компетентним органом Договірної Держави, буде вважатися конфіденційною, як і інформація, що її одержано по внутрішньому законодавству цієї Держави, і буде розкрита тільки особам або органам (включаючи суди і адміністративні органи), що пов'язані з нарахуванням або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Угода, і повинна використовуватись тільки для таких цілей. Вони можуть розкривати цю інформацію в ході відкритого судового засідання або при прийнятті юридичних рішень.

2. У жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитися як такі, що покладають на компетентний орган Договірної Держави зобов'язання:

а) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законам або адміністративній практиці цієї або другої Договірної Держави;

б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або у ході звичайної адміністративної практики цієї або другої Договірної Держави;

в) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої могло б зашкодити державній політиці.

СТАТТЯ 27

Співробітники дипломатичних представництв і консульських служб

Жодні положення цієї Угоди не зачіпають податкових привілеїв, наданих співробітникам дипломатичних представництв або консульських служб згідно із загальними нормами міжнародного права або на підставі положень спеціальних угод.

СТАТТЯ 28

Набуття чинності

1. Кожна з Договірних Держав повідомить одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідних відповідно до національного законодавства процедур набуття чинності цієї Угодою. Ця Угода набуває чинності у перший день місяця, наступного за місяцем, у якому буде отримано останнє таке письмове повідомлення.

2. Угода буде застосовуватись:

а) стосовно податків, що утримуються у джерела, до будь-яких платежів, що здійснюються на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем набуття Угодою чинності;

б) стосовно інших податків за оподатковувани періоди, що починаються з першого або після першого січня календарного року, наступного за роком набуття Угодою чинності.

3. У цю Угоду за взаємною згодою Договірних Держав можуть бути внесені зміни та доповнення, які оформлюються окремим протоколом, який буде складати невід'ємну частину цієї Угоди і набуде чинності відповідно до положень пункту 1 цієї статті.

СТАТТЯ 29

Завершення чинності

1. Ця Угода буде залишатися чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна Договірна Держава може припинити дію цієї Угоди шляхом передачі через дипломатичні канали письмового повідомлення про припинення чинності не пізніше ніж за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після п'яти років після набуття Угодою чинності.

2. У такому випадку чинність Угоди буде завершено:

а) стосовно податків, що утримуються у джерела, до будь-яких платежів, що здійснюються з першого або після першого січня календарного року, наступного за роком передачі повідомлення;

b) стосовно інших податків за оподатковувани періоди, що починаються з першого або після першого січня календарного року, наступного за роком передачі повідомлення.

На засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на це уповноважені, підписали цю Угоду.

Вчинено у двох примірниках у м. Ялта 7 дня вересня 2002 року українською, таджицькою та російською мовами, причому усі тексти є автентичні. У разі розбіжностей у тлумаченні текстів українською і таджицькою мовами, перевага надається тексту, викладеному російською мовою.

За Україну

За Республіку Таджикистан